

"Una fusió entre les nostr

Es pot fer cap balanç de la cooperació entre les caixes petites?

—Aquesta col·laboració neix de la voluntat de buscar economies d'escala i fer entre totes les caixes coses que a vegades, individualment, ens surten més cares. El procés iniciat segurament que al primer trimestre d'enguany donarà lloc a un producte conjunt. Ens podem beneficiar d'una publicitat conjunta i de compartir costos.

—Què vol dir un producte conjunt?

—No s'ha acabat d'ultimar encara. Pot ser que sigui dins l'àrea de pensions. També pot ser important la col·laboració en matèria de publicitat. La nostra caixa, per exemple, se circumscriu a l'àmbit de la Catalunya central, i anunciar-nos en mitjans de més abast territorial no sempre ens aprofita. I això també passa a les altres caixes, en els àmbits territorials respectius. Si la publicitat és d'origen coordinat, podem estalviar-nos molts costos i incidir on més ens convé, a cadascun de nosaltres.

—Quines són les caixes que integraran aquest producte conjunt?

—Caixa de Balears "Sa Nostra", Caixa de Tarragona, Caixa de Terrassa i Caixa de Manresa.

—La Caixa del Penedès se n'ha desdit?

—Sí, van considerar que el projecte més important era el de l'expansió fora de Catalunya, a la resta de l'estat. Nosaltres ens centrem a Catalunya i delimitem molt bé els àmbits d'actuació territorial, per no fer-nos la competència entre nosaltres.

—Quin paper han de fer les caixes petites i mitjanes en el sistema financer de Catalunya?

—Una caixa com la nostra pot ser més àgil, més dinàmica, pot estar més a prop de la gent que no pas una caixa més gran. Un paper important que fa una caixa com la nostra és el de vertebrar el territori. Entitats com la Caixa de Manresa, que té les arrels a la Catalunya central, vehiculen, a través d'aquest territori, molts vectors econòmics, culturals, socials... Això relliga el territori, igual que ho fan les infraestructures o les comunicacions.

—Busquen el client particular o l'empresa?

—Nosaltres mirem de fomentar l'estalvi i de canalitzar-lo per convertir-lo en inversió. Històricament, tenim una funció assistencial i cultural. Les caixes neixen en un moment en què la societat no mirava prou d'actuar sobre les necessitats socials. La Caixa de Manresa va crear un col·legi en un moment en què hi havia deficiència de col·legis. També va crear una unitat coronària que funciona esplèndidament. La tasca social és una de les raons de la importància

**Sa Nostra,
Tarragona,
Terrassa i
Manresa són les
quatre caixes que
finalment han
arribat a un acord
de col·laboració.
Valentí Roqueta,
president de la
Caixa de
Manresa, ens
explica el paper
econòmic i
cultural de les
caixes mitjanes.**

de les caixes. En una caixa els beneficis no es reparteixen. Aquesta és la diferència principal amb els bancs: els bancs tenen accionistes; les caixes destinen els beneficis a fer obra social.

—Com es percep la crisi econòmica des d'una entitat mitjana com la seva?

—Ni els economistes no gosien fer prediccions. Aquí es barreja una crisi econòmica estructural amb una crisi de valors. Necessitem que el nostre món econòmic es revesteixi cada dia més d'ètica i de moral. Estem en un moment en què sembla que l'economia i el materialisme ho són tot, i això es pot tornar contra nostre. Cal començar a donar importància a les coses que realment en tenen.

—Però, a vostès, la cultura del consumisme els ha beneficiats. Com més consumeix, més crèdits demana la gent...

—Les caixes tenen la funció principal de fomentar l'estalvi. L'estalvi és un valor que segurament s'ha perdut bastant. Chesterton deia que l'estalvi és poètic perquè és creador.

—Es parla molt de si l'estat del benestar s'ha acabat. La gent té por que quan es jubili d'aquí a uns anys no pugui disposar d'una pensió digna. Tot allò que no pugui assegurar l'estat en un futur ho podran fer vostès?

—És lògic que es qüestionï l'estat del benestar. Estàvem acostumats a viure bé sense pensar d'on ens venia. Aquest estat benefactor que hem configurat, en certa manera ha privat l'individu de ser més responsable d'ell mateix, i ara està en crisi. L'esforç individual i la responsabilitat han de ser l'eix de la recuperació col·lectiva. Ens hem d'acostumar a gastar els diners que hem fet, no els que no tenim. Les administracions han gastat més que no tenien, i la gent també, perquè això s'encomana.

—Hi haurà fusió entre les quatre caixes?

—No, no, no. Això que fem és ben bé una antifusió. Estem convençuts del paper que pot fer una caixa mitjana com la nostra i aquest paper, no el podríem fer si fóssim una entitat gran. Sí que hi ha certes coses que podem fer en col·laboració amb els altres. En definitiva, es tracta d'arribar plegats a llocs on tot sols no podríem.

—La fusió resta descartada, fins i tot a llarg termini?

—Sí, sí. Si hem fet això és precisament per conservar la nostra independència. El mapa financer de Catalunya està configurat d'una forma bastant estable.

—Les caixes mitjanes i petites, com les ha afectades la macrofusió del gran monstre financer que és la Caixa de Pensions?

—No d'una manera especial. Continuem te-

Les caixes està descartada"

CARME PUÉRTOLAS

nint la competència que teníem, però per comptes de dues caixes ara n'hi ha una, que és més gran.

—No s'han plantejat mai d'entrar en el negoci estrictament bancari?

—Nosaltres ens ho plantejem tot i ho estudiem tot. Però això no entra dintre les nostres prioritats a curt termini.

—La batalla per una banca en mans catalanes ja s'ha perdut?

—Poder disposar dintre de Catalunya de poder financer i empresarial de tot tipus és important. Però no ens hem d'obsedir amb les dimensions; les entitats mitjanes i petites donen també molta força interna al país.

—Però, a diferència de la fusió, l'entrada en el negoci bancari sí que entra dins l'agenda dels possibles...

—Podria ser, podria ser. No està descartada en principi.

—Està a favor que baixin encara més els tipus d'interès?

—Baixar-los ha estat i és una bona mesura, i fóra bo que continuessin baixant sempre que això vagi acompanyat d'altres mesures econòmiques complementàries indispensables.

—S'acusa sovint caixes i bancs que no traslladen als clients les baixes de tipus d'interès?

Valentí Roqueta: "Necessitem que el nostre món econòmic es revesteixi cada dia més d'ètica i de moral. Estem en un moment en què sembla que l'economia i el materialisme ho són tot, i això es pot tornar contra nostre."

—És cert que hi ha aquest sentiment. Però pensi que les baixes no es poden traslladar d'un dia per altre. Es necessita temps. Li puc assegurar que la Caixa de Manresa ho fa i que cada dia els nostres tipus d'interès són més baixos.

—Què pot fer una caixa com la seva en el terreny de la cultura?

—Jo crec que pot fer molt. La nostra caixa té la Fundació Caixa de Manresa, que desenvolupa una intensa activitat cultural. Dedicuem recursos al món de les arts, la llengua i la recerca, i també al terreny assistencial. Fa anys que convoquem els premis Oms i de Prat, beques d'investigació i viatges de recerca. Recentment hem iniciat una operació museística important sota el nom "Aigua, tècnica i treball" i donem suport a la llengua catalana, per exemple, amb el patrocini dels premis Avui de Periodisme des de fa cinc anys. Ho fem amb la voluntat de contribuir a la normalització lingüística i de fomentar l'ús de la llengua.

—Vostè se sent mecenes?

—Jo em sento compromès. Compromès amb la cultura del nostre poble, el seu passat i el seu futur, i amb la seva gent. I col·laborar en aquestes qüestions és una forma de plasmar aquest compromís en el dia a dia. **Eduard Voltas**